

5633 14. April 1904: Eneste Beh. af Lovf. om Tilvejebr. af Jordlodder for Landarbejdere. 5634

somme og økonomiske Arbejdere, der faa det Gode, Staten her tilbyder. Saaledes forstaaer jeg Lovforslaget med den Motivering, hvormed det er ledsaget saavel af Ordføreren i Landstinget som af Ordføreren her i dette Ting, og jeg tvivler ikke om, at den højtærede Landbrugsmi- nister er i fuld Forstaaelse dermed.

Naar jeg har begæret Ordet, er det nærmest for at udtale min Tak og Paa- skønnelse af, at saavel den høje Regering som det høje Landsting har villet sætte denne Sag i Forbindelse med de to be- staaende Husmandskreditforeninger an- gaaende Spørgsmaalet om Udredelsen af en Del af de Laanesummer, der blive at udrede i det her paagældende Øjemed. Men jeg kan ikke andet end samtidig ud- tale min Forundring over, at den højt- ærede Regering eller det andet Tings Ud- valg ikke har sat sig i Forbindelse med Direktionerne eller Bestyrelserne for de to Husmandskreditforeninger, før Loven kom fra Landstinget, for derved om muligt at være bleven enig med disse Foreningers Bestyrelse om et Grundlag, der er accep- tabelt, for en saadan Samvirken som den, der her paatænkes. Jeg tør forudsætte, at begge Foreningers Bestyrelser med stor Beredvillighed ville gøre, hvad der staar i deres Magt for at komme til en Overens- komst med Regeringen om et Fællesar- bejde i den her foreliggende Sag, men jeg maa beklage, at jeg tvivler meget om, at det vil lykkes, selv med en Forandring i Husmandskreditforeningernes Love og Sta- tutter, saaledes som Lovforslagets § 11 er affattet. Det er derfor min Mening, at det er denne Lov, der burde have været indrettet saaledes, at et Samarbejde med Husmandskreditforeningernes Bestyrelse og Husmandskreditforeningerne i det hele taget havde været muligt, thi jeg maa gøre opmærksom paa, at det jo ikke gaar an, at de to Husmandskreditforeninger ind- lade sig paa at udstede Obligationer til en lavere Kurs end den almindelige, fordi de let derved komme til at skade deres nu- værende Interessenter. Det er jo et Hensyn, som absolut maa tages, og som man ikke paa nogen Maade kan se bort fra.

Hvorledes Forholdet kan ordnes, er mig ikke klart, jeg havde ønsket, at For- holdet skulde have været ordnet ved Be-

handlingen af dette Lovforslag, og jeg tror ikke, det vil kunne ordnes uden ved en Ændring af dette Lovforslags §§ 10 og 11, men jeg takker, som sagt, fordi man har vist disse to Foreninger den Opmærk- somhed at ville træde i Forbindelse med dem, og jeg vil udtale Haabet og Ønsket om, at det maa lykkes at tilvejebringe en saadan Overenskomst, som kan være ac- ceptabel fra begge Sider. Med disse Be- mærkninger skal jeg paa det varmeste an- befale dette Lovforslag til Vedtagelse.

J. H. Jensen: Da nu alle de Talere, der have haft Ordet, have henvendt sig til Ministeren med Anmodning om, at han vil udføre Loven saa liberalt som muligt over for dem, der skulle søge disse Ejendomme, kunde det synes unødvendigt at vedblive dermed, og dog vil jeg følge i det samme Spor og henvende mig til Ministeren med Anmodning om at udføre denne Lov saa liberalt som muligt. Men jeg vil gaa et Skridt videre og sige: ogsaa udføre den med saa fast Haand som muligt. Det kan jo ikke hjælpe at lukke Øjnene for, at man er gaaet frem efter meget forskellige Principper i de forskellige Amter, og at Følgen deraf er bleven, at nogle Amter slet ikke ere komne med, medens andre Amter ere komne stærkt med. Det har jo dog været Lovens Forudsætning og er sikkert ogsaa denne Lovs Forudsætning, at hvor der er Trang til saadanne Lodder, og hvor der er Folk, der ere skikkede til det — og de fleste have vel nok ment, at dette er nogenlunde ligeligt fordelt over hele Landet —, skulle disse Lodder komme frem. Men det har vist sig, at de ere komne frem i enkelte Amter og slet ikke i andre, endskønt Statistikken viser, at Husmændene ere lige saa talrige i disse Amter som i de andre. Ud fra dette Synspunkt er der Grund til at lægge Mini- steren paa Sinde med fast Haand at føre Loven igennem over for Amtskommissio- nerne og sørge for, at disse gaa frem efter samme Regler og ikke staa afvisende og affejende over for dem, der søge Oplys- ning hos dem. At noget saadant har væ- ret Tilfældet i enkelte Amter, er vel en sørgelig Kendsgerning.

Dernæst er det en Selvfølge, eftersom Loven nu er affattet, at den bør fortolkes